



RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 6 lipca 2006r.

DWM II 472B23/1/06

Mis. Loh.
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 10.07.06
nr. 4894 podpis.....

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy BPS/DSK-043-381/06

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie pana senatora Józefa Łyczaka złożone podczas posiedzenia Senatu RP w dniu 8 czerwca 2006r. uprzejmie informuję, że problematyka braku możliwości egzekwowania alimentów zasądzonych wyrokami sądów polskich od osób zamieszkujących w Libii jest znana Ministerstwu Sprawiedliwości.

Przeszkodą do skutecznego dochodzenia alimentów w omawianych sprawach jest nie tylko brak umowy międzynarodowej o wzajemnym wykonywaniu wyroków w sprawach cywilnych. Ustawodawstwo libijskie umożliwia w zasadzie jedynie zasądzenie alimentów na rzecz dzieci zamieszkałych na terytorium Libii od ojca nie łożącego na ich utrzymanie, jeśli matka wraz z dziećmi nie została należycie zabezpieczona na mocy odpowiednich zapisów kontraktu małżeńskiego. W tamtejszych warunkach po rozwodzie często opiekę nad dziećmi przejmuje ojciec lub jego rodzina, a odpowiednio zabezpieczona matka nie łoży na utrzymanie dzieci. Ponadto zgodnie z prawem obowiązującym w Libii nie przysługują alimenty na dziecko urodzone poza legalnym związkiem małżeńskim. Osoby utrzymujące stosunki pozamałżeńskie podlegają odpowiedzialności karnej, a dzieci zrodzone z takich związku są odbierane rodzicom i wychowywane przez państwo.

Wobec tego jedynym rozwiązaniem jest ubieganie się przez uprawnionych o przyznanie im zaliczki alimentacyjnej w trybie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. z 2005r. Nr 86, poz. 732 z późn. zm.).

Należy również wskazać, że kwestia wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, w tym orzeczeń zasądzających alimenty, została uregulowana w przepisach Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22.12.2000r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania

w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. U. L 12 z 16.01.2001r. str. 1). Z chwilą przyjęcia tych wspólnych przepisów Państwa Członkowskie UE nie posiadają już prawa, czy to działając indywidualnie, czy wspólnie, do zaciągania wobec krajów trzecich zobowiązań oddziałujących na te uregulowania. W tym przypadku wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych posiada Wspólnota Europejska. Oznacza to, że Polska od chwili przystąpienia do UE nie posiada już kompetencji do zawierania z państwami trzecimi umów międzynarodowych dotyczących wzajemnego uznawania i wykonywania wyroków zasądających alimenty.

2 przewidywane

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Krzysztof Józefowicz
PODSEKRETAŃ SZY STANU